

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/14/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115205590
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8115205590.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členov senátu JUDr. Karola Krochtu a JUDr. Evy Šofrankovej v spore žalobcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzsko, konajúceho na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky so sídlom Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, IČO: 47 258 713, zastúpeného JUDr. Helenou Strachotovou, usadenou euroadvokátkou, so sídlom Hviezdoslavova 7, 036 01 Martin, proti žalovanému R. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXXX/XX, XXX XX T., zastúpenému JUDr. Viliamom Obšasníkom, bytom Švábska 35, 080 05 Prešov o zaplatenie 505,02 eura s príslušenstvom, takto o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 9C/81/2015-76 zo dňa 21.03.2016

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Priznáva žalovanému voči žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch rozhodnutia súd uviedol, že žalobca - v tom čase CETELEM SLOVENSKO, a.s., so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783 sa žalobou, súdu doručenou 09.03.2015, domáhal toho, aby súd uložil žalovanému zaplatiť mu sumu 505,02 eura s príslušenstvom, ktorá je jeho pohľadávkou vyplývajúcou z nesplateného úveru, ktorý bol žalovanému ako dlžníkovi poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 23.09.2013.

Súd konštatoval, že žalovaný sa k žalobe vecne nevyjadril.

Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že dňa 23.09.2013 bola medzi žalobcom a žalovaným uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 997,- eur. Výška úrokovej sadzby bola 15 % ročne. Celková čiastka k zaplateniu bola stanovená na sumu 1.420,20 eura, výška mesačnej splátky bola 24,51 eura, RPMN 16,08 %, priemerná RPMN 46,06 %. Úver mal byť zaplatený v 60-tich splátkach, pričom termín konečnej splatnosti úveru bol 15.10.2018. Žalovanému bol dňa 24.07.2014 doručený list žalobcu „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX“. Žalovaný do podania žaloby zaplatil na úver sumu 623,94 eura. Žalobca žalovaného na možnosť predčasného zosplatenia úveru upozornil výzvou z 01.04.2014. Podľa osobného dotazníka, ktorý žalobca predložil súdu k dôkazu na overovanie bonity žalovaného mal mať žalovaný čistý príjem 500,- eur a výdavky 291,90 eura.

Súd prvej inštancie, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu mal za to, že úver, ktorý bol poskytnutý žalovanému, je úverom bezúročným a bez poplatkov. Žalobca bonitu žalovaného overoval iba na základe údajov o žalovaným tvrdených príjmoch a výdavkoch ničím nepreukázaných. Pri získavaní relevantných

informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa sa dôraz kladie na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná na splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa má veriteľ vychádzať ako z informácií dodávaných spotrebiteľom a ním aj preukázaných, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívne obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Podľa súdu odborná starostlivosť bola namiesto o tom viac, že sa žalobca (správne žalovaný - pozn. odv. súd.) zamestnal len dňa 05.08.2013, teda iba mesiac pred uzavretím úverovej zmluvy a poskytnutý úver mal podľa bodu 1.2 úverovej zmluvy slúžiť na vyplatenie iného úveru. Súd uviedol, že v zmluve je uvedená RPMN 16,08 %. Túto výšku súd považoval za nesprávnu. Uvedená bola nižšia ako v skutočnosti, teda v neprospech spotrebiteľa, čo tiež spôsobuje, že úver je bez úrokov a bez poplatkov. Žalobca uviedol RPMN 16,08 %. Táto výška RPMN je daná iba pri výške splátky 23,72 eura, uvedenej zodpovedá splátka bez poistenia (24,51 eura - 0,79 eura). Pri splátke s poistením 24,51 eura je RPMN 17,81 %. Správnosť výpočtu ako k nemu dospel súd je podporená aj tým, že pri RPMN 16,08 % je celková čiastka na zaplatenie 1.423,20 eura, ako je uvedené v zmluve. Pri správnej RPMN je však celková čiastka na zaplatenie 1.470,60 eura. Súd uviedol, že poistné malo vstúpiť do výpočtu RPMN, keďže z úverovej zmluvy vyplýva, že jej súčasťou je aj poistenie. Nevyplýva z nej možnosť uzavretia zmluvy bez poistenia, výber spotrebiteľa je daný iba pre zvolenie si jedného zo štyroch súborov poistenia. Súd prvej inštancie uzavrel, že k platnému predčasnému zosplateniu nedošlo. Úver je bez úrokov a bez poplatkov, preto žalobca mal právo iba na splátky istiny a poistenie splatné do dňa rozhodnutia súdu. K tomuto dňu mala byť zaplatená istina vo výške 406,68 eura (istina zo splátok 1 až 30) a poistné vo výške 23,70 eura (30 x 0,79 eura), spolu teda 430,38 eura. Ak žalovaný zaplatil už sumu 623,94 eura ku dňu rozhodnutia súdu, žalobcovi nič nedlhuje, preto súd žalobu zamietol. Pri právnom posúdení vychádzal súd z ustanovení Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch - § 1 ods. 2, § 2 písm. d), § 7 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. d), ods. 2, § 2 písm. g). Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca z dôvodu nesprávneho skutkového a právneho posúdenia veci. Podľa žalobcu nie je možné súhlasiť so záverom súdu o posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s odbornou starostlivosťou. Ak súd uviedol, že žalovaný na preukázanie skutočností uvedených v osobnom dotazníku nepredložil doklady, skutočnosti uvádzané žalovaným v osobnom dotazníku overuje u zamestnávateľa telefonicky a taktiež lustráciou v registri SOLUS, ktorý funguje na základe on - line otázok a jednoznačne interpretovateľných odpovedí, ktoré sú poskytované v čase kratšom ako jedna sekunda. Jedná sa o bežnú prax žalobcu aj iných spoločností poskytujúcich spotrebiteľské úvery. K týmto zisteniam nie je vedená písomná agenda a podľa žalobcu ani nie je potrebná. Žalobca taktiež nesúhlasil s konštatovaním súdu, že nesprávne do výpočtu RPMN nezahrnul dojednané poistné. Podľa žalobcu poistenie bolo v tomto prípade samostatnou službou a uzavretie úverovej zmluvy nebolo podmienené súhlasom s poistným. Pre záver o zlom výpočte RPMN bolo nutné, aby bolo v konaní preukázané, že uzavretie poistenia je nevyhnutnou podmienkou pre poskytnutie spotrebiteľského úveru, čo v tomto prípade nebolo. Keďže poistenie úveru nebolo predpokladom poskytnutia spotrebiteľského úveru, úver by bol žalovanému poskytnutý za identických podmienok aj v prípade, ak by si poistenie vôbec nezvolil. Klient má v súlade so zmluvou možnosť vybrať si z 5-tich druhov poistenia, ale má možnosť si zvoliť, že úver je bez poistenia. V prípade ak si poistenie zvolil, má možnosť v súlade so zmluvou kedykoľvek toto poistenie ukončiť. Poistenie úveru je dobrovoľný poplatok, je doplnkovou službou, ktorú žalobca zaisťuje pre poisťovňu Cardif Slovakia, a.s. a žalobca je iba sprostredkovateľom tejto služby. Žalobca mal taktiež za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné. Súd sa nevysporiadal dostatočne so skutkovým ani s právny posúdením veci, žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie. Uplatnil trovy odvolacieho konania.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), zistiť z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, oddiel Sa, vložka č. 2435/B ex offio výmaz spoločnosti CETELEM SLOVENSKO, a.s., IČO: 35 787 783 a z oznámenia spoločnosti BNP PARIBAS

PERSONAL FINANCE SA to, že s účinnosťou od 1.7.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO, a.s., v dôsledku čoho CETELEM SLOVENSKO, a.s. zanikla a BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky sa stala jej univerzálnym právnym nástupcom, rozhodol uznesením č. k 19Co/14/2016-91 zo dňa 17.01.2017 v súlade s ustanovením § 64 CSP o pokračovaní v konaní s nástupcom pôvodného žalobcu, prijímajúcim podľa § 65 ods.1 CSP stav konania ku dňu zániku procesnej subjektivity svojho predchodcu.

Odvolačný súd, vychádzajúc z ust. § 470 ods. 1 a ods. 2 veta prvá CSP, podľa ktorého, ak nie je uvedené inak, platí tento zákon aj na konanie začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované, preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP. Vychádzajúc z § 385 ods. 1 CSP a contrario, ústavnej požiadavky na verejné vyhlásenie rozsudku (čl. 142 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky) a úpravy vyplývajúcej z ust. § 219 ods. 1, 3 CSP, miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku zverejnil na úradnej tabuli a webovej stránke súdu dňa 18.05.2017 a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu dôvodným nebolo.

5. Odvolacie dôvody žalobcu boli argumentačne založené na tvrdení o nesprávnosti záveru súdu prvej inštancie pokiaľ mal za to, že posúdenie schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver neposúdil s odbornou starostlivosťou, a nesprávnosti záveru pokiaľ mal za to, že do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov mala byť zahrnutá aj platba poisťného.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere, alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ust. § 17 ods. 3.

Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úveru.

6. Zákon č. 129/2010 Z.z o spotrebiteľských úveroch je transpozíciou Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008, ktorou sa v čl. 8 uložilo členským štátom zabezpečiť, aby veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdil úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy.

Zmyslom úpravy je predovšetkým ochrana spotrebiteľa, vychádzajúc z cieľov smernice sa touto úpravou ale sleduje aj širšia spoločenská ochrana.

Povinnosť veriteľa posúdiť pred uzavretím zmluvy bonitu spotrebiteľa predstavuje pre spotrebiteľa aj určitú záruku, že veriteľ bude pri poskytovaní úveru postupovať tak, aby ho do určitej miery chránil pred neschopnosťou splácať. Primárnym chráneným záujmom je tu ochrana spotrebiteľa pred nezodpovedným poskytnutím úveru, ktoré by viedlo k jeho insolvencii so všetkými negatívnymi následkami, a to ako ekonomickými v podobe straty majetku, tak spoločenskými v podobe spoločenskej stigmatizácie (Wachtlová, Slanina: Zákon o spotrebiteľskom úvere, Komentár, Praha, C.H.Beck, 2011, s.99).

Sekundárne sa ochranou spotrebiteľa dosiahne aj ochrana veriteľa a docieli sa tým želaný stav zodpovedného úverovania.

7. Súdny dvor Európskej únie v rozsudku vo veci C-449/13, CA Consumer Finance/Ingrid Bakkaus et al z 18.12.2014 uviedol, vykladajúc čl. 8 Smernice 2008/48/ES okrem iného to, že poskytovateľ úveru musí v každom jednotlivom prípade s prihliadnutím ku konkrétnym okolnostiam zvážiť, či sa jedná o

príslušné informácie a či sú tieto informácie dostatočné pre posúdenie úveruschopnosti spotrebiteľa. V tomto ohľade sa dostatočnosť uvedených informácií môže líšiť podľa okolností, za ktorých dôjde k uzavretiu úverovej zmluvy podľa osobnej situácie spotrebiteľa alebo podľa čiastky úveru uvedenej v tejto zmluve. Toto posúdenie je možné vykonať pomocou dokladov o finančnej situácii spotrebiteľa, ale nie je možné vylúčiť, aby poskytovateľ úveru zohľadnil prípadne skôr získané znalosti o finančnej situácii záujemcu o úver. Avšak len ničím nepodložené prehlásenia spotrebiteľa nemôžu byť samé o sebe kvalifikované ako dostatočné, pokiaľ nie sú podopreté žiadnymi dokladmi.

8. Žalobca v odvolaní tvrdil, že úverovú schopnosť žalovaného zisťoval aj tým, že nahliadol do registra SOLUS, ktorý funguje na princípe on - line, pričom k dispozícii mal informácie predložené mu dlžníkom, ktoré telefonicky overoval.

Sporové konanie je ovládané princípom kontradiktórnosti, ktorý znamená, že strana sporu, ktorá z určitej skutočnosti vyvodzuje pre seba priaznivé dôsledky, musí takúto skutočnosť tvrdiť a k tvrdenej skutočnosti predložiť alebo označiť dôkazné prostriedky, inak úspešnou byť nemôže.

Žalobca bol súdom prvej inštancie, ako zo spisu vyplýva, vyzvaný k preukázaniu toho, či overoval bonitu žalovaného. K tvrdeniu, že tak realizoval nepredložil však súdu žiaden dôkaz. Podporným, nie jednoznačným dôkazom by pritom mohlo byť potvrdenie prevádzkovateľa tohto registra, že v rozhodnom čase do registra skutočne nahliadal, potvrdenie zamestnávateľa žalovaného, že telefonicky žalovaným poskytnutému údaje overoval, resp. skôr získané informácie o finančnej situácii žalovaného, keďže, ako z účelu úveru vyplýva, tento žalovanému poskytol za účelom refinancovania toho úveru, ktorý mu bol poskytnutý skôr. Ako totiž vyplýva z citovaného rozsudku Súdneho dvora Európskej únie C-449/13, prípustné je aj zohľadnenie skôr získaných znalostí o finančnej situácii záujemcu o úver.

9. Pri neunesení dôkazného bremena k tvrdeniu o posudzovaní úverovej schopnosti žalovaného ako spotrebiteľa splácať úver je možné konštatovať, že žalobca pri poskytovaní úveru nekonal s odbornou starostlivosťou.

Odvolací súd s poukazom na uvedené v kontexte so skutkovým stavom zisteným z dôkazov vykonaných v priebehu celého konania dospel k záveru o tom, že žalobca porušil svoje povinnosti overiť úverovú schopnosť spotrebiteľa, žalovanému poskytol úver bez overenia údajov o jeho ekonomickej situácii, uspokojil sa s údajmi uvedenými žalovaným. Takto zapísané informácie navodili dojem o schopnosti žalovaného splácať úver. Postup žalobcu je preto možné v konkrétnych okolnostiach hodnotiť podľa § 11 ods. 2 veta druhá a tretia zákona č. 129/2010 Z.z. ako hrubé porušenie povinnosti veriteľa s dôsledkami, ktoré z porušenia vyvodil súd prvej inštancie - o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

10. Čo sa týka odvolacej námietky spočívajúcej v tom, že do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov nemala byť zahrnutá suma poistného, a že nesprávny je názor súdu prvej inštancie, že nezahrnutím poistného došlo k nesprávnemu výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov k neprospechu spotrebiteľa, je potrebné uviesť, že podľa názoru odvolacieho súdu, správnosť záveru súdu prvej inštancie vyplýva z obsahu zmluvy, nároky z ktorej boli predmetom konania. V bode 3 zmluvy sú uvedené len jednotlivé typy súborov poistenia, nevyplýva z nej možnosť uzavrieť zmluvu o spotrebiteľskom úvere bez poistenia. V takomto prípade poistné má byť súčasťou celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom v zmysle ust. § 2 písm. g) a § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V zmluve bol preto nesprávne uvedený údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, uvedený bol v nižšom rozsahu ako mal byť. Súd prvej inštancie preto správne úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. posúdil ako úver bezúročný a bez poplatkov.

11. Čo sa týka námietky, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne neodôvodnil, je potrebné uviesť, že požiadavka na riadne a úplné odôvodnenie rozhodnutia predstavuje zásadu spravodlivého procesu, vyplýva to aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj taký, ktorý nie je pre rozhodnutie významný bola daná v odôvodnení rozhodnutia odpoveď. Špecifická odpoveď sa vyžaduje na taký argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúcim (Ruiz Torija c/ Španielsko z 09.12.1994, séria A, č. 303-A; Hiro Balani a/ Španielsko z 09.12.1994, séria A, č. 303-V),

Podľa odvolacieho súdu, súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil riadne, vysporiadal sa s podstatnými argumentmi, rozhodnutie a konanie súdu prvej inštancie zodpovedá zásadám

spravodlivého procesu. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

Správnemu rozhodnutiu vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe § 396 ods. 1 v spojení s § 265 ods. 1, podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní plne úspešný, odvolací súd preto priznal žalovanému voči žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Ich kvantifikáciu zrealizuje súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP. Existencia dôvodov pre výnimočné nepriznanie náhrady trov odvolacieho konania nebola tvrdená a v zmysle § 257 CSP zo spisu ani nevyplynula.

12. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.